

ACTIVITAT D'AULA

REALITZAR UNA ENTREVISTA A UNA FAMÍLIA D'UN ALUMNE AMB NECESSITATS ESPECÍFIQUES DE SUPORT EDUCATIU

Autora: Pilar Sanz Cervera.

Aquesta activitat, que correspon a l'assignatura Necessitats Educatives Especials dels Graus en Mestre/a en Educació Infantil i Mestre/a en Educació Primària, s'ha elaborat gràcies al contracte de personal investigador en formació ACIF/2015/218.

Esta obra està baix una llicència de Creative Commons
Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 4.0 Internacional.

Considerant la importància del treball cooperatiu entre famílies i mestres per tal de treballar tots en una mateixa direcció, és primordial que els futurs mestres tinguin un primer contacte amb les famílies, com a primer agent socialitzar de l'educació dels nens.

En el cas dels alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu (NESE), la relació entre les famílies i els professionals de l'àmbit educatiu és encara més estreta si cap, a causa de les necessitats particulars d'aquest alumnat.

Per aquets motiu, dintre de l'assignatura quadrimestral de Necessitats Educatives Especials, que s'inclou al segon curs dels Graus de Mestres en Educació Infantil i Educació Primària, és aconsellable incloure una pràctica que permeta als alumnes una primera presa de contacte amb alguna família que tinga un fill amb NESE.

Generalment, al llarg de la formació que s'imparteix en estos Graus, es realitzen pràctiques a centres educatius però no es sol establir un contacte directe amb les famílies, un aspecte que pot ser molt enriquidor per a l'alumnat, qui en un futur va a relacionar-se amb famílies en el seu dia a dia.

En esta activitat, més enllà de plantejar una sèrie de qüestions, es tracta d'un treball de reflexió, que deu incloure una primera part més descriptiva sobre les característiques del cas; i una segona part, en la qual es reflexione críticament sobre l'experiència.

La selecció de la família amb la qual treballar és lliure, sempre i quan es complisquen els següents requeriments:

- 1) Tenir un fill diagnosticat amb qualsevol de les NESE estudiades a l'assignatura: dificultats específiques d'aprenentatge, trastorns de conducta, discapacitat motora, discapacitat intel·lectual, trastorn de l'espectre autista, altes capacitats i discapacitats sensorials.
- 2) Que el xiquet estiga escolaritzat en Educació Infantil o Primària, en un centre ordinari o específic.

Tot i tractar-se d'una entrevista, no és necessari que el treball tinga un format de pregunta-resposta. Pot ser presentat com una narració d'una història personal.

Si és possible, es valora de manera positiva si a més de la família, també s'entrevista a l'alumne en qüestió o a algun dels seus mestres.

A continuació s'inclouen possibles preguntes a mode de guia:

1a part: Entrevista amb els pares, mestres i/o l'alumne

- Descripció del cas. Breu història sobre l'evolució del xiquet i el trastorn. Quan es va detectar, qui ho va fer, quan es va rebre el diagnòstic, etc.
- Dificultats amb què els pares o mestres s'han trobat.
- Aspectes positius. Què han après els pares o mestres d'aquesta experiència (si es que han après alguna cosa)?
- Què els agradaria que la gent sabera sobre el trastorn del seu fill o alumne?
- Pensen que han rebut una atenció adequada per part de l'escola i els serveis mèdics? Quines propostes de millora proposen?
- Per als alumnes: els agrada l'escola? què els agrada fer? quants amics tenen?

2a part: Reflexió de l'experiència

En aquesta segona part cal reflexionar sobre l'experiència abans i després de realitzar l'entrevista. Possibles qüestions a reflexionar:

- Abans: Quines expectatives tenies abans de contactar amb la família/mestres/alumne? Què penses que et pots trobar?
- Després: Què t'ha semblat l'experiència? Ha estat com pensaves abans o t'ha sorprés algun aspecte?
- Què penses que pots aportar com a futur/a docent si tingueres a la teua aula un alumne/a amb les característiques del xiquet/a que has descrit?

La reflexió de l'experiència és molt important en aquest treball, ja que els alumnes se n'adonen que moltes vegades les expectatives que tenien abans de realitzar l'entrevista no es corresponen amb la realitat.

És cert que no és possible generalitzar a partir d'una vivència concreta, un aspecte que cal remarcar al proposar aquesta activitat. No obstant, el fet de conèixer un cas pràctic i escoltar de primera mà la vivència d'una família, permet als alumnes posar-se "en el lloc de", i poder comprendre així molt millor la realitat que viuen les famílies.

A més d'un treball escrit, és interessant que els alumnes graven l'entrevista que realitzen per disposar d'aquells detalls que en el directe poden passar desapercebuts. Si disposen del consentiment de la persona entrevistada, és aconsellable que lliuren l'arxiu d'àudio amb el treball.

En el cas de tenir temps, seria convenient que cada alumne exposarà breument la seua experiència personal a l'entrevistar cada família. Es pot realitzar una agrupació per trastorns, de manera que s'exposen les diferents experiències de manera ordenada, tenint en compte el diagnòstic dels xiquets, les famílies dels quals s'han entrevistat.

Esta posada en comú permet tindre una visió molt més enriquidora, que a més facilita el fet d'evitar les generalitzacions a partir d'un cas en concret, i als docents ens permet desterrar possibles judicis, falses creences o concepcions errònies que és possible que els futurs mestres presenten.